

Drodzy Czytelnicy,

niniejszym numerem *Kardiologii Polskiej* kończymy pierwsze pół roku wydawania pisma pod nowym kierownictwem i z nowym wydawcą. W 2006 r. obiecujemy dalej pracować nad zawartością merytoryczną naszego pisma i dbać o to, aby znajdowali w nim Państwo jak najwięcej praktycznych i ważnych dla siebie informacji.

Co znajdziemy w grudniowym numerze? Po pierwsze, sześć prac oryginalnych, opatrzonych kompetentnymi komentarzami. Pierwsza z nich, autorstwa D. Kosiora i wsp., dotyczy roli amiodaronu w poprawie skuteczności kardiowersji elektrycznej przetrwałego migotania przedsionków (AF). Wyniki potwierdzają wartość tego leku podawanego przed i po kardiowersji elektrycznej AF. Myślę, że właśnie w ten sposób postępujemy na co dzień w praktyce klinicznej, a głównym naszym zmartwieniem jest ryzyko występowania poważnych pozasercowych objawów niepożądanych podczas przewlekłego stosowania amiodaronu. Na szczęście widać na horyzoncie lepsze perspektywy – *amiodaron bez jodu* (dronedaron oraz inne preparaty, będące obecnie w fazie badań klinicznych) dają nadzieję na uniknięcie przynajmniej tych powikłań, które związane są z obecnością jodu w tym leku.

Druga praca, pochodząca z ośrodków poznańskich, dotyczy porównania przezskórnego i chirurgicznego leczenia okołobłoniastego ubytku przegrody międzykomorowej u dzieci i jest kolejnym dowodem burzliwego rozwoju kardiologii interwencyjnej i jej skuteczności. Kolejna praca, z Białegostoku, dokumentuje wzrost aktywności współczulnej u dzieci z nadciśnieniem tętniczym i dobrze się wpisuje w dyskusję o znaczeniu nierównowagi układu autonomicznego w rozwoju wielu patologii sercowo-naczyniowych.

W kolejnej pracy autorzy z Akademii Medycznej w Białymstoku wskazują na dużą wartość rokowniczą wczesnej próby dobutaminowej u chorych po zawale serca leczonych pierwotną angioplastyką wieńcową. To ważne doniesienie, bo wartość tej metody została ustalona w erze przed szerokim wprowadzeniem pierwotnej angioplastyki, dobrze więc, że jest również użyteczna u nowocześnie leczonych pacjentów.

Następna praca pochodzi z wiodącego ośrodka kardiologicznego Czech i dotyczy efektów hemodynamicznych różnych sposobów stymulacji komór serca. W dobie rozwoju stymulacji resynchronizującej to zagadnienie bardzo ważne, bowiem wiadomo, że stymulacja z niektórych miejsc serca nie tylko bywa mało skuteczna, ale wręcz może pogarszać parametry hemodynamiczne. Dotyczy to nie tylko lokalizacji elektrod do stymulacji lewej komory, wykorzystywanych w stymulacji resynchronizującej, ale i bardziej prozaicznych sytuacji, jak np. umiejscowienia elektrody do stymulacji w prawej komorze. Nastąpiły czasy, kiedy pozostawienie u niektórych chorych elektrody w wierzchołku (koniuszku) prawej komory – miejscu do niedawna uznawanym za standardowe – jest przykrą (dla operatora i chorego) koniecznością, a nie dobrym wyborem.

Ostatnia praca oryginalna pochodzi, jak kilka innych w tym numerze, także z Białegostoku i podejmuje bardzo ważne zagadnienie praktyczne, jakim jest ocena nasilenia zmian miażdżycowych w naczyniach wieńcowych poprzez analizę ultrasonograficzną innych naczyń obwodowych, które są łatwiej dostępne do badania. Wyniki pracy wskazują, że istnieje silna korelacja pomiędzy nasileniem zmian miażdżycowych na obwodzie i w naczyniach wieńcowych. Warto więc wykonać wstępne badanie naczyń obwodowych u chorych z podejrzeniem choroby wieńcowej przed skierowaniem ich na koronarografię. Cennym uzupełnieniem tej pracy jest komentarz prof. W. Traczi i praca pogłówna J. Kasprzaka i wsp. o roli ultrasonografii naczyń obwodowych w ocenie natężenia procesu miażdżycowego.

Ponadto w numerze stałe działy, dalsze sprawozdania z sesji naukowych z kongresu ESC w Sztokholmie, a także przypomnienie jakże udanego krajowego kongresu PTK w Katowicach. Przedstawiamy również bardzo interesujące podsumowanie stanu opieki kardiologicznej w Polsce w roku 2005, dokonane na podstawie raportów konsultantów wojewódzkich. Pozostałe materiały to sprawozdanie z krajowego posiedzenia Zarządu Głównego PTK oraz list prof. M. Dłużniewskiego do członków PTK.

Nadchodzą święta Bożego Narodzenia i Nowy Rok. Z tej okazji przyłączamy się do życzeń prof. A. Torbickiego i składamy naszym Czytelnikom najserdeczniejsze życzenia świąteczne i noworoczne.

Kolegium Redakcyjne Kardiologii Polskiej

